

Financiële communicatie van verzekeraars blijft ontstellend zwak

ANTWERPEN (lijd) - 'De Belgische verzekeringsmaatschappijen vertonen een ontstellend gebrek aan institutionele communicatie. Doorzichtige financiële informatie verstrekken over hun bedrijf staat voor vele verzekeraars nog steeds gelijk aan hun ziel verkopen. Het jaarverslag dat zij publiceren bevat weliswaar de obligate balans en resultatenrekening, maar die zeggen bijzonder weinig over de werkelijke gang van zaken in het bedrijf.

Dat zegt Frank Claes, uitgever van de *Financiële Gids van de Verzekeringen 1994*. De jongste editie is net uit. Het is de tweede maal dat de gids apart wordt gepubliceerd. Voorheen vormde hij een onderdeel van het jaarlijks 'Memento van de Belgische verzekeringssector'. Auteur is Christian Jaumain, verzekerings-specialist en professor aan de UCL. Jaumain was vroeger nog een tijdlang directeur-generaal van de verzekeringsmaatschappij Zurich in België. Hij weet dus precies te zeggen welke cijfers en ratio's relevant zijn voor het bestuur van een verzekeringsmaatschappij.

Voor zijn analyse steunt Jaumain zich vanzelfsprekend op de officiële jaarrekeningen van de Belgische verzekeraars. In de jongste editie van de financiële gids zijn dat de rekeningen over het boekjaar 1992, zoals die door de maatschappijen werden bezorgd aan de samensteller van de gids.

In het jaarverslag van de CDV wordt ook een grondige analyse gemaakt van de sektorale cijfers. De CDV houdt zich echter vrij strikt aan de officiële posten van de balans en resultatenrekening.

'Om een duidelijk inzicht te krijgen in de werkelijke financiële toestand van een maatschappij moet je de jaarrekening van een maatschappij grondig dooreengoopen', stelt Claes. 'Bovendien is het jaarrapport van de CDV over het jaar 1992 nog niet uit'.

Vertrouwen verkopen

De financiële gids bevat naast de globale jaarrekeningen van de sector ook de jaarrekening van praktisch alle erkende verzekeringsmaatschappijen in België. 'Onze cijfers bestrijken zowat 95% van de markt.

De maatschappijen die de overige 5% van de omzet vertegenwoordigen, misten om verschillende redenen de boot. Ofwel waren ze in 1992 nog niet actief ofwel nog maar pas opgestart. Een niet onbelangrijk deel van de maatschappijen deed er het stilzwijgen toe. 'Bijzonder merkwaardig voor instellingen die dan toch vertrouwen verkopen aan hun klanten', merkt Claes linnies op. Om een doorzichtig beeld van de Belgische verzekeraars te schetsen, stelde professor Jaumain een lijst samen van 50 relevante bedrijfs-

Kernratio's			
	1990	1991	1992
- Ratio schade/premies	95,6%	90,9%	90,3%
- Aangepaste ratio schade/premies	80,1%	76,0%	75,3%
- Operationele bedrijfskosten (in % van premies)	36,8%	36,0%	34,7%
- Personeelskosten (in % van premies)	15,3%	14,5%	14,2%
- Tussenpersonen en verzekerden (aantal dagen klantenkrediet)	59	64	56
- Rendement van beleggingen	8,5%	8,7%	8,4%
- Winst / Gemiddeld eigen vermogen	5,0%	6,2%	6,6%

Bron: Kluwer - C. Jaumain

Resultatenrekening Belgische verzekeringssector 90-92			
	92	91	90
OPBRENGSTEN			
Premieontvangsten (in miljard fr.)	413	392	363
Opbrengsten herverzekering (in % van premies)	16,5%	17,9%	22,8%
Financiële opbrengsten (in % van premies)	32,5%	32%	32,6%
Meerwaarden (in % van premies)	3,7%	4,8%	4,4%
KOSTEN			
(in % van premieontvangsten)			
Schadeuitkeringen	68,1%	66,2%	69,4%
Reservering van schade	22,2%	24,7%	26,2%
Kommissielonen	12,4%	13,2%	13,5%
Afgestane premies-herverzekering	16,3%	17,2%	16,2%
Bedrijfskosten	22,3%	22,7%	23,3%
Afschrijvingen	2,3%	2,2%	3,1%
Winstdeelneming	4,6%	4,9%	4,8%
Winst vóór belastingen	4,1%	3,9%	3,2%

Bron: Kluwer - C. Jaumain

economische criteria.

De ratio-analyse of 'ratioscopie' die hij op basis van deze criteria voor 190 maatschappijen opstelde, geeft een ontluisterend

beeld te zien van de sector, meent Claes. Wat opvalt is de komplette groeistand van het eigen vermogen, konkludeert Jaumain. De trend die in 1990

een aanvang nam, zette zich in 1992 volop door. Het aandeel van het eigen vermogen in de totale passiva zakte van 14% in 1989 naar 12,5% in 1992. Een en ander betekent dat de verzekeraars hun verzekeringsbedrijf dienden te subsidiëren met eigen vermogen. De mogelijkheid om vrijstelde reserves tegen een erg voordelig belastingtarief over te hevelen naar de beschikbare reserves liet ook toe om bedrijfsverliezen weg te werken.

De schadelast stagneerde maar dan wel op een hoog peil, zoals blijkt uit de ratio's schade/premies en de aangepaste ratio schade/premies, die de verhouding weerspiegelt tussen enerzijds de som van de toegekende schadeuitkeringen en de dotaties aan de schadereserves en anderzijds de premieontvangsten en de financiële opbrengsten van de belegde technische reserves.

De rendabiliteit zakte weg naar een schamele 4% van de premieontvangsten en 6% van het eigen vermogen. De weerslag van de meerwaarden op het nettoresultaat was in 1992 duidelijk kleiner dan in 1991, konkludeert professor Jaumain, maar als men rekening houdt met de inflatie haalden de verzekeraars in 1992 gemiddeld een lager rendement dan het spaarboekje.

KB

Financiële Gids van de Verzekeringen (tweetalige uitgave), Zaventem, Kluwer Editorial, 410 blz., 22.500 Fr. (19.000 Fr. abonnement), inlichtingen tel. 02/719.15.11.